

РЕШЕНИЕ

№ 7

гр. ХАСКОВО, 21.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ХАСКОВО, VI-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и четвърти януари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: **ЖУЛИЕТА КР. СЕРАФИМОВА-ДИМИТРОВА**

при участието на секретаря **РАДОСТИНА М. КАБАДАЛИЕВА** като разгледа докладваното от **ЖУЛИЕТА КР. СЕРАФИМОВА-ДИМИТРОВА** Търговско дело № 20215600900117 по описа за 2021 година

Производството по делото е по чл. 365 и сл. ГПК.

Търговско дело № 117/2021 г. по описа на ОС - Хасково е образувано въз основа на искова молба, подадена от ЗД „ЛЕВ ИНС“ АД, с ЕИК *****, със седалище и адрес на управление в гр. с. ул. „Ч.В.“ № 51 Д, представлявано от М.М.-Г. и П.В.Д. - изпълнителни директори, чрез Н.Г. юрисконсулт, с която против С. М. С., с ЕГН *****, с адрес гр. Х., ул. „Я.“ № 5 е предявен иск с правно основание чл.274, ал.1, т.1 от Кодекса за застраховането /отм./, вр. чл. 45 от ЗЗД.

В исквата молба се твърди, че на 21.03.2014 г. около 20:00ч. в землището на с. Н., Община Х., на 1,6 км от с. Н. по посока гр. Х., при управление на лек автомобил марка „О.“, модел „В.“, с рег.№ * **** *, С. М. С., със скорост несъобразена с пътните условия, неспособен и след употреба на алкохол при десен завой губи управление над автомобила излиза в ляво по посока на движението си извън пътното платно и се преобръща. При настъпилото ПТП пострадал А.Б.Г., пътник в лекия автомобил седял на дясна задна седалка. Със споразумение от 19.12.2014 г. по НОХД № 530/2014 г. по описа на РС-Х., подсъдимият С. М. С. е признат за виновен в това, че на 21.03.2014 г. в землището на село Н., Община Х. на 1,6 км от с.Н. по посока гр.Х., при управление на лек автомобил марка „О.“, модел „В.“, с рег. № * **** *, нарушил правилата за движение - чл.20, ал.2 от ЗДвП и по непредпазливост причинил средна телесна повреда на А.Б.Г. от с. Б., Община К., изразяваща се в трайно затруднение в движението на снагата, получена от компресионно счупване на 12-ти гръден прешлен на гръбнака, като деянието е извършено в пияно състояние, с концентрация на алкохол в кръвта 1,28 на хиляда, установено по надлежния ред с техническо средство - алкотест Дрегер 7510“, с фабр. № ARDN - 0089, с което от обективна и субективна страна осъществил състава на престъпление по чл. 343, ал.3, предл.1, б. „а“, предл. 2, вр. ал. 1, вр. чл. 342, ал. 1 от НК и на основание чл. 343, ал. 3, предл.1 б. „а“ предл. 2, вр. ал. 1, вр. с чл. 342, ал. 1 и чл.55, ал. 1, т. 1 от НК му е наложено

наказание.

Към датата на ПТП отговорността на водача на лекия автомобил е застрахована по застраховка „Гражданска отговорност“ в ЗК „Лев Инс“ АД, обективирана в застрахователна полица № 22114000261934, със срок на валидност 08.01.2014 г. до 07.01.2015 г.

На основание чл. 226 от КЗ /отм./, вр. с чл.45 от ЗЗД пострадалият пътник А.Б.Г. предявил иск по съдебен ред за заплащане на обезщетение за причинените неимуществени вреди. Образувано било гр. дело № 7125/2015 г. на СГС I- 17 състав, по което с решение № 1467/06.03.2017 г. ЗК „Лев Инс“ АД е осъдено да заплати на А.Б.Г. сумата от 60 000 лева, представляваща обезщетение за неимуществени вреди изразяващи се в претърпени болки и страдания от увреждания, получени при ПТП настъпило на 21.03.2014 г., ведно със законната лихва от 21.03.2014г. до окончателното изплащане, като иска за горницата до пълния размер от 150 000 лева е отхвърлен. Решението е постановено при участието на трето лице помагач на страната на ответника С. М. С..

Решението на СГС по гр. д. № 7125/2015 г. е обжалвано за сумата над 20 000 лева. В частта, в която I-во инстанционното решение е влязло в сила на 11.05.2017 г. бил издаден изпълнителен лист за сумата от 20 000 лева. Образувано било изпълнително дело № 20177870400121 по описа на ЧСИ М.Д., по което след получаване на покана за доброволно изпълнение ЗК „Лев Инс“ АД заплатило сумата от 29 668,10 лева, включваща главница, законна лихва, съдебни разноски и такси, както и разноски на ЧСИ. Сумата била платена на 29.05.2017 г. по сметка на ЧСИ. С решение № 568/09.03.2018 г. на САС по в. гр. д. № 3981/2017 г., X-ти състав, първоинстанционното решение е потвърдено. На основание постановеното въззивно решение и издадения изпълнителен лист от САС за разликата от 40 000 лева е било образувано второ ИД № 20187870400090 по описа на ЧСИ М.Д., по което след получена покана за доброволно изпълнение ЗК „Лев инс“ АД изплатило сумата от 62 182,15 лева, включваща главница, законна лихва, съдебни разноски и такси, както и разноски на ЧСИ. Сумата била платена на 13.04.2018 г. по сметката на ЧСИ. От общо изплатената сума в размер на 91 850,25 лева, ищецът претендира сумата в размер на 60 000 лева, представляваща платена главница по изпълнителните дела.

Твърди се в исковата молба, че във връзка с изплатеното обезщетение по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ и на основание чл. 274, ал. 1, т. 1 от КЗ /отм./, във вр. с чл. 45 от ЗЗД с изплащане на застрахователното обезщетение по задължителната застраховка за ищеца е възникнало право на регрес срещу виновния водач С. М. С., с ЕГН ***** до размера на изплатеното застрахователно обезщетение за неимуществени вреди в размер на 60 000 лева, представляваща главница за изплатено в полза на А.Б.Г. застрахователно обезщетение за претърпени неимуществени вреди от настъпило на 21.03.2014 г. ПТП.

Молят съда да постанови решение, с което да осъди ответника С. М. С., да заплати на Застрахователна компания „ЛЕВ ИНС“ АД, с ЕИК *****, сумата от 60 000 лева, представляваща главница за изплатено застрахователно обезщетение за претърпените неимуществени вреди от настъпило на 21.03.2014 г. ПТП, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на исковата молба до окончателното изплащане, както и всички направени по делото разноски, включително юрисконсултско възнаграждение.

С допълнителна искова молба се оспорва като неоснователно направеното с отговора на исковата молба от ответника възражение за погасяване на вземането по давност. Давността била петгодишна и започвала да тече от датата когато вземането е станало изискуемо, а именно датата на която застрахователят е платил обезщетение на правоимащото лице. В тази връзка сочи, че първото плащане било извършено на 29.05.2017 г., а второто плащане на 13.04.2018 г.

В отговора на исковата молба, подаден в срока по чл. 367 ГПК ответникът С. М. С. бланкетно оспорва иска като недопустим и неоснователен. Обосновано е възражение за

погасяване по давност на претенцията на ищеца като твърди, че регресното право е възникнало от момента на влизане в сила на съдебния акт по НОХД № 530/2014 г. по описа на РС – Х., с който е признат за виновен /19.12.2014 г./, и към датата на предявяване на иска предвидената обща петгодишна давност е била изтекла.

СЪДЪТ, като прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, намира за установено следното:

Не се спори по твърдените от ищеца факти, а се и установява от представените доказателства, че към датата на ПТП - 21.03.2014г., лек автомобил марка „О.“, модел „В.“, с рег.№ * **** **, има валидна задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите-полица № 22114000261934 с период на валидност от 08.01.2014 – 07.01.2015 г. в ЗК „Лев Инс“ АД, по отношение на вредите, които водачът би причинил на трети лица и за които отговаря съгласно българското законодателство.

Със споразумение, одобрено от Районен съд-Х. по НОХД №530/2014 г. С. М. С. е признат за виновен и осъден за престъпление по чл. 343 ал.3 предл.1 б. „а“ предл. 2, вр. ал. 1 вр. с чл. 342 ал. 1 от НК. Във връзка с реализираното произшествие и настъпилия вредоносен резултат А.Б.Г. е предявил иск за неимуществени вреди срещу ЗД „ЛЕВ ИНС“ АД, с ЕИК ***** и е образувано гр. дело № 7125/2015 г. по описа на СГС, XVII с-в, I-во ГО, по което с Решение № 1467/06.03.2017 г. ЗК „Лев Инс“ АД е осъдено да заплати на А.Б.Г., ЕГН ***** , сумата в размер на 60 000 лв., представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди, ведно със законната лихва от 21.03.2014г. до окончателното му изплащане. Решението на СГС е обжалвано пред САС, за сумата над 20 000 лева. Производство по в. гр. д. № 3981/2017 г. по описа на Софийски апелативен съд е приключило с Решение № 568/09.03.2018 г., с което е потвърдено първоинстанционно решение.

За необжалваната част на първоинстанционно решение /за сумата от 20 000лв./ е издаден изпълнителен лист, въз основа на който срещу ищеца в настоящото производство е образувано ИД № 121/2017г. по описа на ЧСИ М.Д.. В срока за доброволно изпълнение вземането е удовлетворено, като на 29.05.2017 г. по сметка на съдебния изпълнител от застрахователното дружество са внесени 29668,10лв. и изпълнителното дело е прекратено /л. 25/. Втори изпълнителен лист за сумата от 40 000лв. е издаден след влизане в сила на въззивното решение. Въз основа на този изпълнителен титул е образувано ИД № 90/2018 г. по описа на ЧСИ М.Д.. В срока за доброволно изпълнение вземането е погасено, като ищецът превел сумата от 62 182,15лв. по сметка на органа по изпълнението /л. 28/. С посочените преводни нареждания по двете изпълнителни дела ищецът е погасил главница, представляваща обезщетение за неимуществени вреди в размер на 60 000лв., законна лихва върху главницата, съдебни разноски, както и такси и разноски по ТТРЗЧСИ.

При така установените по делото факти, съдът намира от правна страна следното:

Съгласно разпоредбата на чл. 274, ал. 1, т. 1 от ЗК (отм.), освен в случаите по чл. 227 от КЗ, застрахователят по застраховка „Гражданска отговорност“ заплатил застрахователното обезщетение на увреденото лице има право на регресен иск срещу застрахования, в случай, че последния е управлявал моторното превозно средство след употреба на алкохол с концентрация на алкохола в кръвта над допустимата по закон норма или под въздействието на наркотично вещество или негов аналог, или е отказал да се подложи, или виновно се е отклонил от проверка за алкохол, наркотично вещество или негов аналог.

В конкретния случай със споразумение по НОХД №530/2014 г. С. М. С. е признат за виновен в това, че на 21.03.2014 г. около 20:00ч. в землището на с. Н., Община Х., на 1,6 км от с. Н. по посока гр. Х., при управление на лек автомобил марка „О.“, модел „В.“, с рег.№ * **** **, нарушил правилата за движение по чл. 20, ал. 2 от ЗДвП и по непредпазливост причинил средна телесна повреда на А.Г. като деянието е причинено в пияно състояние – с концентрация на алкохол в кръвта 1,28%, установено по надлежния ред,

с което от обективна и субективна страна е осъществил състава на престъпление по чл. 343 ал.3 предл. 1 б. „а“ предл. 2, вр. ал. 1 вр. с чл. 342 ал. 1 от НК

Одобрено от съда споразумение има сила на влязла в сила присъда (381, ал. 1 от НПК) и в този смисъл, по силата на чл. 300 от ГПК същото е задължително за гражданския съд относно извършването на деянието, неговата противоправност и виновността на децата.

От друга страна ответникът е бил конституиран в качеството на трето лице-помагач на ответника ЗК „Лев инс“ АД /сега ищец/ в хода на воденото от пострадалия съдебно производство с правно основание чл. 226, ал. 1 от КЗ /отм./. Следователно на основание чл. 223, ал. 2 от ГПК ответникът С.С. е обвързан от констатациите на съда относно механизма на ПТП и елементите на фактическия състав на чл. 432 от КЗ - наличие на увреждане от управляващ застраховано при ответното дружество МПС, противоправното поведение и вината на същия, причинно-следствената връзка между деянието и причинените на ищеца увреждания, както и размера на присъденото обезщетение.

Предпоставките за да бъде предявен регресен иск срещу застрахователя са: да е бил сключен договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на собствениците, в изпълнение на който застрахователят да е изплатил на увреденото трето лице застрахователното обезщетение и вредите да са причинени от водача при забраната на чл. 5, ал. 3, т. 1 от Закона за движение по пътищата.

По делото се установи, че тези предпоставки са налице.

Към 21.03.2014г. датата на настъпване на ПТП, собственикът на л. а. марка „О.“, модел „В.“, с рег.№ * **** **, е имал сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ с полица № 22114000261934, със срок на валидност 08.01.2014 г. до 07.01.2015 г. със застраховател ЗК „Лев ИНС“ АД. При задължителната застраховка „Гражданска отговорност“ на МПС застрахователния интерес е налице по отношение на лицата, които притежават или ползват МПС – чл. 257, ал. 2 от КЗ (отм.). Видно от писмените материали по делото водач и собственик на посоченото превозно средство към датата на пътния инцидент е ответникът С.. Безспорно също така е и обстоятелството, че именно по време на действието на застраховка „Гражданска отговорност“ е настъпило застрахователното събитие, при което на трето лице са били причинени неимуществени вреди в резултат на ПТП, предизвикано по вина на ответника, като ищецът е изплатил застрахователно обезщетение в размер на 60 000 лева.

При безспорно установения в хода на производството факт, че при процесното ПТП ответникът е управлявал автомобила след употреба на алкохол, ищецът има основание за регресен иск по чл. 274, ал. 1, т. 1 от КЗ /отм./, като съдът приема, че се дължи платеното на увреденото лице А.Б.Г. застрахователно обезщетение в размер на 60 000 лева за претърпените от последния неимуществени вреди, изразяващи се в болки и страдания от травматични увреждания, получени при ПТП, настъпило на 21.03.2014 г., ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба – 25.08.2021 година.

Възражението на ответника за погасяване по давност на претенцията на ищеца, основано на твърдения, че регресното право е възникнало от момента на влизане в сила на съдебния акт по НОХД № 530/2014 г. по описа на РС – Х., с който е признат за виновен /19.12.2014 г./, и към датата на предявяване на иска предвидената обща петгодишна давност е била изтекла, е неоснователно. Трайна и непротиворечива е установената съдебна практика, която е и продължение на застъпеното в т. 14 от ППВС № 7/77 г., че началният момент, от който тече давността по отношение на регресните иски за застрахователя е датата на плащането от негова страна на застрахователните обезщетения на правоимащите лица и срокът е петгодишен, съгласно чл. 110 ЗЗД. Понастоящем това разрешение е възпроизведено изрично в действащия Кодекс за застраховането - чл. 378, ал. 5 КЗ, разпореждащ, че регресните и суброгационни иски и исковите на причинителя на вредата по чл. 435 срещу застрахователя по застраховки „Гражданска отговорност“ по т. 10 – 13, раздел II, буква „А“ от приложение № 1 се погасяват в срок 5 години, считано от датата на

извършеното плащане от страна на застрахователя по имуществена застраховка или от страна на причинителя на вредата. Безспорно е установено в случая, че плащането на определените от застрахователя обезщетения е извършено на 29.05.2017 г., съотв. 13.04.2018г. с платежни документи с УРН BORD00641543 и УРН BORD01623101, с оглед на което към датата на предявяване на регресния иск - 25.08.2021 г., петгодишния давностен срок не е изтекъл.

Предвид гореизложените съображения ответникът следва да бъде осъден да заплати на ЗК „Лев Инс“ АД 60 000 лева, представляващи изплатено от ЗК „Лев Инс“ АД обезщетение за неимуществени вреди - болки и страдания от травматични увреждания причинени на А.Б.Г. в резултат на ПТП на 21.03.2014 г. настъпило по вина на С. М. С., ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на завеждане на иска – 30.08.2021 г. до окончателното изплащане на сумата.

С оглед изхода на делото и на основание чл.78, ал. 1 от ГПК, ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца направените по делото разноски. Съгласно своевременно представения списък по чл. 80 от ГПК разноските за настоящото производство възлизат на 2700 лв., от които 300 лв. – юрисконсултско възнаграждение и 2400 лв. - заплатена от ищеца държавна такса.

Мотивиран така, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА С. М. С., с ЕГН *****, с адрес гр. Х., ул. „Я.“ № 5, да заплати на ЗК „Лев Инс“ АД, ЕИК *****, седалище и адрес на управление: гр. с. ул. „Ч.В.“ № 51 Д, представлявано от М. М. – Г. и П.В.Д., на основание чл. 274, ал. 1, т. 1 от КЗ, вр. чл. 45 ЗЗД 60 000лв., представляваща изплатено от ЗК „Лев Инс“ АД обезщетение за неимуществени вреди - болки и страдания от травматични увреждания, причинени на А.Б.Г., в резултат на ПТП на 21.03.2014 г., настъпило по вина на С. М. С., ведно със законната лихва считано от 30.08.2021 г. до окончателното изплащане на сумата.

ОСЪЖДА С. М. С., с ЕГН *****, с адрес гр. Х., ул. „Я.“ № 5, да заплати на ЗК „Лев Инс“ АД, ЕИК *****, седалище и адрес на управление: гр. с. ул. „Ч.В.“ № 51 Д, на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК направените по делото разноски, общо в размер на 2 700лв., съгласно приложения списък по чл. 80 от ГПК.

Решението подлежи на обжалване в двуседмичен срок от съобщаването му на страните пред Апелативен съд – Пловдив.

Съдия при Окръжен съд – Хасково: _____